

Äntligen!

Äntligen, utbrast alltid Gert Fylking, när nobelpristagaren i litteratur tillkännagavs, så att det blev ett bevingat uttryck. Och ÄNTLIGEN, utbrast jag triumferande dag två på veteranorienteringen i Karlstad. Och det två gånger.

Det hade den här etappen gått ovanligt bra för mig utan några större missar och med lite tur (ramlade på min kontroll, när jag trodde mig ha 100 meter kvar, och sparade säkert tio minuters irrande där) så jag var i mål på timman. Då kom Kjell Carlsson (OK Tjårnen) fram till mig med ett egendomligt ansiktsuttryck. Vad hade hänt? "Du slog mig idag!" muttrade han men kunde samtidigt inte hålla flinet borta.

Mitt mål sedan min comeback i sporten mars förra året har varit att någon gång slå Kjell. På mitt gym har jag fått sätta upp mål för min verksamhet där och då har jag faktiskt angett Kjell som ett av dem. Så när jag åbakar mig på löpband, vid olika maskiner och på body pump-pass och saktar farten, skriker tränaren: "Är det inte du som ska slå den där Kjell i skogen? Öka!"

Så nu tycktes jag vara framme vid målet. "Men vad har du gjort, Kjell?" Det molokna svaret blev "felstämpling". Jag hade ju hellre slagit honom på tid, men hans klubbkompis Erik Rundström var kvick: "Felstämpling är vad det är. Så du har slagit honom!"

"Äntligen!" skrek jag och fick uppmuntran från några klubbkamrater och två skrattande damer som var medföljare till Kjula-löpare.

Och ÄNTLIGEN, fick jag chansen att utbrista senare på dagen vid prisutdelningen. Jag fick nämligen ett orienteringspris! (Det var ett presentkort på 100 kr på Coop, som jag nu har växlat in mot ett rosa läppstift.) Tänk att få stå där bland pristagarna och få tacka och ta emot ett välförtjänt pris!

Nästa dag (etapp 3) kom Bosse Seger (klubbkamrat) fram till mig och undrade över det där med prisutdelningen dagen före. Han hade berättat för andra som inte var med på grillbuffen om det men var osäker över anledningen till mitt pris. "Men sa du inte som det var. Att jag blev etappsegrare!" påstod jag och tittade honom trosvisst i ögonen. För en tiondels sekund smög en tveksamhetens hinna över hans blick, innan Ingrid Lundin förstörde det hela med att glatt utbrista: "Ja, Gun och jag hade turen nog att vinna utlottningspriser!"

